

Ánh sáng từ thanh âm

Nguyễn Văn Hải
Trường Đại học TDTT Từ Sơn, Bắc Ninh

Đã bao năm trôi qua, kể từ lần đầu gặp mặt, tôi cứ ấn tượng mãi với nụ cười thân thiện và rạng ngời của người phụ nữ đi bằng đôi chân giả, ngồi bên các em học sinh khiếm thị ở trường mù Nguyễn Đình Chiểu (TP. HCM) năm nào. Gương mặt nhân hậu và chất giọng truyền cảm khiến những ai gặp chị cũng không khỏi bị thu hút. Người phụ nữ ấy chính là chị Nguyễn Hương Dương - Chủ nhiệm Thư viện Sách nói dành cho người mù thuộc Hội Phụ nữ Từ thiện TP. Hồ Chí Minh, người đã thắp lên niềm tin cháy bỏng về tri thức cho người mù từ chính sức mạnh của thanh âm.

Cơ duyên ra đời Thư viện Sách nói dành cho người mù thật đặc biệt, nó xuất phát từ chính câu chuyện cuộc đời đầy cảm động của chị Nguyễn Hương Dương. Đó là câu chuyện của 16 năm trước, khi chị đang ở độ tuổi thanh xuân, một tai nạn giao thông thảm khốc bất ngờ ập đến và vĩnh viễn cướp đi đôi chân của chị. Đau đớn và tuyệt vọng đến tột cùng, chị gục ngã tưởng chừng không gượng dậy nổi. Nhưng chính nhờ sự động viên, sự hy sinh của cha mẹ cùng sự nỗ lực của bản thân, chị đã đứng lên và tiếp tục cuộc hành trình của đời mình.

Một lần tình cờ đến thăm trường mù Nguyễn Đình Chiểu, được tận mắt chứng kiến các em học sinh khiếm thị nơi đây, nhìn các em quây quần, nghe mình đọc sách, kể chuyện với nỗi khát khao tri thức cháy bỏng, chị thấy mình vẫn còn hạnh phúc lắm. Mất đôi chân nhưng gắn chân giả vào chị vẫn có thể đi lại được, còn các em, phải ở trong bóng tối suốt đời, không một lần được nhìn thấy ánh sáng. Điều đó đã làm chị cảm động sâu sắc, chị thấy mình cần phải làm một điều gì đó có ý nghĩa để bù đắp cho sự mất mát của các em.

Trở về, với ý định ấp ủ về một “tủ sách” nói dành cho người mù, chị bắt tay ngay vào thực hiện. Bước đầu, với chiếc cassettes, chị thu âm giọng đọc của chính mình mà nội dung là các câu chuyện kể. Món quà âm thanh đầu tiên này đã thật sự làm bất ngờ các em khiếm thị với một niềm vui khôn tả. Không lâu sau đó, với sự nỗ lực của bản thân và sự giúp sức của các nhà hảo tâm, các tình nguyện viên, tủ sách nói của chị đã phát triển thành Thư viện Sách nói dành cho người mù đầu tiên ở Việt Nam. Nó giúp ích rất nhiều cho những người khiếm thị trong học tập, tìm hiểu thông tin, giao lưu với xã hội.

Cho đến nay, sau hơn 14 năm hoạt động, Thư viện Sách nói đã có hơn 1.000 tựa sách nói với trên 250.000 sách nói miễn phí gồm đủ các thể loại phục vụ cho hoạt động học tập, vui chơi, giải trí của 84 Hội Người mù trên cả nước và đã có mặt trên Internet Sachnoionline.com được đông đảo người mù ủng hộ, thậm chí cả người sáng mắt.

Thư viện Sách nói dành cho người mù của chị đã mở ra cả một chân trời tri thức mới cho những người khiếm thị. Khó có thể diễn tả hết sự vui sướng của các em khi sức mạnh của thanh âm đã mở cửa tâm hồn để các em bước vào một thế giới tươi đẹp và tràn đầy mơ ước phía trước. Chị Hương Dương không chỉ là người khai sáng, người mang đến ánh sáng tri thức, làm thay đổi cuộc đời các em mà còn là người mẹ, người thầy, người bạn đồng hành thân thiết của các em trong cuộc sống và học tập.

Nhìn lại quãng đường dài chị đã đi qua, kể từ tai nạn thảm khốc năm nào, cùng bằng thành tích dày đặc trong hành trình đi tìm tri thức cho người mù mới thấy hết nghị lực phi thường của người phụ nữ nhân hậu này: Bằng khen của Thủ tướng Chính phủ (2000), Huy chương “Vì sự nghiệp bảo vệ và chăm sóc trẻ em Việt Nam” (2001), Huy chương “Vì hạnh phúc người mù” (2004), danh hiệu “Gương mặt trẻ thành phố 30 năm” (2005), Giải thưởng “Bạn đồng hành quanh tôi” do báo Tuổi trẻ trao tặng (2008); Huân chương Lao động hạng Nhì (2010)...

Là người khuyết tật nhưng chị đã biết vượt lên số phận và dìu dắt những người khuyết tật khác. Trái tim nhân hậu đã nung nấu cho chị một nhiệt huyết để dấn thân vào một công việc thầm. Chị không những đã giúp người mù lấy lại “đôi mắt”, chị còn giúp họ có được cuộc sống đúng nghĩa như bao con người khác có mặt trên cuộc đời này.

Chị chính là bông hoa hướng dương luôn hướng về ánh mặt trời. Không những luôn biết đi tìm ánh sáng cho mình mà còn biết san sẻ ánh sáng ấy cho người khác, đúng như chị đã từng nói “Giá trị cuộc sống không phải là của cải, tiền bạc, mà nằm ở mục đích mà mình xác định để sống, để cống hiến trong suốt cuộc đời. Khi sống cho người khác cũng là sống cho mình nhiều nhất” và chị đã sống đúng như phương châm của cuộc sống “Sống là cho, đâu chỉ nhân riêng mình”.